



L'Associació pel Progrés de les Comunicacions (APC) connecta via modem tot d'organitzacions no governamentals (ONG) des de Sud-àfrica a Austràlia, passant per Mèxic o València. És una alternativa cívica a la comercialitat d'Internet.

# La ciberxarxa alternativa

**A**mb la tecnologia més senzilla possible trencar l'aïllament i posar en comunicació el nord i el sud. Establir contactes entre els qui treballen, ací i allà, pel desenvolupament, la pau, l'ecologia, la igualtat de la dona... Aquests són els principis bàsics de l'Associació

pel Progrés de les Comunicacions (APC), una xarxa telemàtica que utilitza els avenços informàtics com un canal d'intercanvi entre organitzacions no governamentals (ONG) de tot el món. A través de les vint-i-tres xarxes, escampades pels cinc continents, les organitzacions que es connecten a l'APC tenen accés a la informació que produeix cadascuna d'elles i poden, de més a més, participar en les conferències simultànies sobre temes específics, com són ara el desarmament, el desenvolupament en l'anomenat tercer món, o alguns altres de similars: una autopista de la informació al servei de la societat civil. La tecnologia necessària és mínima: un ordinador i un modem; i el cost, el més reduït possible: totes les consultes i les par-

ticipacions en les conferències es paguen sempre al cost d'una trucada local.

**"Alternativa a internet"**. Segons que relata la brasilera Amália Souza, actual secretària de l'APC, "la xarxa, la van crear en 1990 algunes ONG que tenien la seua pròpia xarxa de comunicació electrònica. Eren set les xarxes fundacionals, que treballaven



**Les pàgines de l'APC donen informació 'alternativa' i fan la funció de diari per a les ONG interessades.**

al Canadà, al Brasil, als EUA, a Austràlia i a Suècia i servien per intercanviar tota mena d'informacions sobre la pau, el desarmament o el medi". Si és cert que el sistema de l'APC pot recordar el funcionament d'Internet, també ho és que hi ha una diferència bàsica —a banda la seua temàtica específica—. En paraules d'Amália Souza: "Internet no és participativa. És, sobretot, un gran aparador en el qual qui vol aboca missatges, gràfics i informacions. Els usuaris d'Internet poden accedir també a la informació de l'APC, però, si no s'associen a l'APC, no poden participar en les conferències ni llegir-ne els resultats, i les conferències permeten la comunicació simultània en tot el món, l'intercanvi en el mateix moment".

Les ONG que desitgen participar en l'APC (en 1993 hi havia vint mil organitzacions associades en noranta-quatre països) han de connectar-se a un "node", que podríem definir com un punt en la xarxa. Als Països Catalans n'hi ha dos, de nodes: Pangea a Barcelona i Xarxanet@ a València, que, ensems amb Eusnet d'Euskadi i Nodo 50 de Madrid, formen Ipanex, la xarxa que cobreix l'espai de l'estat espanyol. A través, per exemple, de l'adreça de Xarxanet@ <http://www.xarxaneta.org> tothom pot tenir accés a les xarxes d'APC i, mitjançant subscripció, pot accedir també a les seues conferències. Allò que les organitzacions paguen per connectar-se a l'APC





ARXIU



ARXIU



cobreix les despeses de funcionament i permet d'obtenir serveis tècnics per a les ONG dels països més pobres, africans o asiàtics.

Les pàgines dels nodes de l'APC es caracteritzen totes perquè donen una informació "alternativa" i fan la funció d'un immens diari per a totes les ONG interessades. Xarxanet@, per exemple, ofereix, entre més coses, una pàgina sobre el cas Guillem



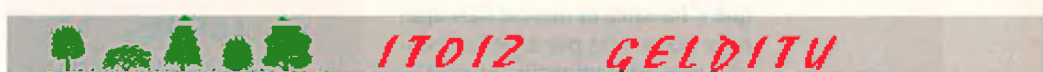
de la Conferència Internacional de la Dona, tinguda l'any passat a la Xina: "Dos anys abans ja havíem començat a fer curssets entre grups de dones de països del sud. Es tractava d'ensenyar a les dones el funcionament de la tecnologia de les comunicacions telemàtiques, de mostrar-los que

Tot i que la xarxa APC no ha estat pensada per servir de via de comunicació, en ocasions extremes també pot fer aquest paper, gràcies a la senzillesa

**Algunes mostres dels membres de l'APC.** Informació de tota mena a l'abast de tothom.



Agulló, que inclou reportatges periodístics i les últimes informacions sobre les apel·lacions judicials, mostra un pòster dels éssers mitològics dels Països Catalans amb una variada informació *ad hoc* i anuncia també la III Trobada d'Entitats Juvenils; Eusnet, un node basc, dóna informacions sobre actuacions reivindicatives contra la presa d'Itoiz; i Greenet, un node britànic, ofereix una pàgina exclusiva dedicada a l'alliberament de la dona i aporta notícies sobre la legislació vigent a Europa. La qüestió de la dona és un dels objectius prioritaris de l'APC que vol, sobretot, convertir-se en una eina de formació de les dones del tercer món. Amàlia Souza explica el treball que l'APC va realitzar amb motiu



no és una cosa tan complicada com podria parèixer. En total vam capacitar més d'una quarantena de dones de països de l'Àfrica, Àsia i l'Amèrica Llatina, les quals pogueren assistir a la Conferència de la Xina i transmetre les seues impressions a tot el món. L'espai de l'APC era l'únic sobre el qual el govern xinès no tenia cap control ni podia exercir-hi cap censura".

del seu suport tècnic i a la pràctica impossibilitat d'obstruir-ne el flux de notícies.

**Bòsnia comunicada.** Una de les ocasions en què APC va obrir les portes de zones aïllades fou durant la guerra de Bòsnia. Un node, format per connexions locals amb les capitals de Bòsnia, Croàcia i Sèrbia, es comunicava amb Àustria i des d'aquest país llançava les informacions de les organitzacions pacifistes de l'ex-Iugoslàvia al món, a la vegada que servia per rebre'n. Tal com

### III Trobada d'Entitats i Grups Juvenils CATALUNYA, PAIS VALENCIA I LES ILLES BALEARS

ARXIU



**Amàlia Souza,** secretària general de l'APC. Aquesta jove brasilera treballa des de Sao Paulo per coordinar les xarxes continentals de l'organització.

comenta Amàlia Souza: "Vaig tenir contacte amb una organització que treballava amb dones que havien estat violades als camps de concentració. Elles em digueren que havien acabat enamorades de l'ordinador perquè era l'única manera que tenien de comunicar-se amb l'exterior sense cap trava, de saber què passava i de poder fer conèixer la seua veu més enllà de les agències i dels filtres oficials".

Una de les darreres iniciatives de l'APC, coordinada pel node basc Eusnet i pel Greenet britànic, ha estat d'obrir una porta telemàtica als campaments de refugiats saharisans d'Algèria. Per aconseguir aquesta connexió utilitzen un satèl·lit de comunicacions, una tecnologia que serveix també per obrir les portes d'alguns altres països de l'Àfrica i de



ARXIU

les Nacions Unides i s'ha convertit en un element de connexió entre aquesta entitat internacional i el món de les organitzacions no governamentals. Convertida ella mateixa en una altra ONG, l'APC té ara el rang de consultora general de les Nacions Unides.

lítica de descentralització i d'implantació d'estructures regionals".

Les estructures "regionals" en una organització de l'abast de l'Associació pel Progrés de les Comunicacions són, en realitat, continentals o fins i tot supracontinentals. Per això tingué lloc una reunió a Mèxic, l'agost d'enguany, i una altra a Eslovènia, aquest setembre passat. La reunió de Mèxic coordinarà els membres de l'APC d'Amèrica, i la d'Eslovènia, els d'Europa. Un altre grup s'ha organitzat a l'Àsia. Formaran associacions amb estatut jurídic i iniciaran contactes amb estaments oficials, europeus, asiàtics o americans. Precisament serà Xarxanet@, el node valencià de l'APC, l'encarregat de treballar els aspectes legals del nucli europeu. Queda ara pendent una altra reunió als EUA que coordinarà els membres de l'APC a la resta del món: Àfrica i Oceania, que no formaran nuclis independents fins que no tinguem més membres.

Regionalització i ampliació. Les dues línies bàsiques de l'APC amb vista al futur més pròxim ja han estat marcades. El mes de març de l'any que ve, hi haurà a Ciutat del Cap una reunió mundial dels principals representants de l'organització. L'aplec servirà per mostrar l'APC com una porta oberta des de les telecomunicacions a un sector tan actiu com el que conformen les ONG de tot el món.

**Jordi Sebastià**



Cuba (aïllada d'Internet per pressions del govern nord-americà).

La importància de les telecomunicacions i la rapidesa amb què s'ha estès el mercat dels aparells necessaris per a poder establir una comunicació informàti-

**Convertida ella mateixa en una altra ONG, l'APC té ara rang de consultora general de l'Organització de les Nacions Unides.**



ca, uns aparells cada vegada més eficaços i barats, ha fet créixer el nombre dels membres i la importància de l'APC d'una manera insòlita.

En 1992, amb motiu de l'anomenada cimera de la terra, desenvolupada a Rio de Janeiro, l'APC va demostrar el poder de les xarxes telemàtiques, posant en comunicació moltes ONG que havien organitzat un encontre paral·lel per controlar la reunió oficial i denunciar-ne les mancances. Des d'aquell moment ha participat en totes les conferències organitzades per

**L'autonomia necessària.** El creixement de l'organització i l'adhesió constant de més nodes a la xarxa ha començat a fer sorgir dificultats de funcionament en l'APC. Així ho comenta la seua secretària general: "Des del principi, les decisions oficials de l'APC es prenen per consens de tots els membres, i això ens ha fet funcionar molt bé. Però ara això resulta un pòc difícil perquè hem crescut moltíssim i resulta realment complicat d'organitzar tothom des d'un únic centre, per això anem duent a terme una po-